

96

UCHWAŁA Nr 69 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1962 r.

w sprawie oszczędnej gospodarki drewnem w latach 1962—1965.

Plan pięcioletni na lata 1961—1965 zakłada zmniejszenie rozmiaru pozyskania drewna w państwowym gospodarstwie leśnym w roku 1965 o 1.200 tys. m³ w stosunku do roku 1960. Ulegnie również zmianom struktura pozyskanego drewna, a mianowicie nastąpi wzrost pozyskania sortymentów cienkich i sortymentów stosowych przy obniżeniu pozyskania drewna tartacznego. Realizacja tego założenia wymaga:

- 1) racjonalnego pozyskania drewna i jego transportu oraz właściwej manipulacji w lesie i w składnicach,
- 2) oszczędnej gospodarki drewnem i racjonalnego jego zużycia,

- 3) zwiększenia trwałości drewna i wyrobów z drewna,
- 4) szerszego niż dotychczas rozwoju produkcji i stosowania roślin jednorocznych oraz materiałów zastępczych pochodzenia drzewnego i nie drzewnego.

W związku z powyższym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do zaostreżenia kontroli wykonania zarządzeń oraz w razie potrzeby do znowelizowania istniejących i wydania w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. nowych zarządzeń dotyczących:

- 1) określenia właściwych, zabezpieczających drewno przed obniżeniem wartości, terminów pozyskania drewna i jego przetarcia,
- 2) dokonywania wyrębu drzew w okresie najodpowiedniejszym z punktu widzenia odporności drewna na rozkład i siniznę,
- 3) przeprowadzania wyrębu i wywozu drewna najcenniejszego w pierwszej kolejności,
- 4) stosowania takich sposobów ścinki drzew, wyrobu sortymentów i wywozu drewna, które powodują jak najmniejsze straty ilościowe i jakościowe drewna,
- 5) zorganizowania dostaw drewna umożliwiających sezonowo-jakościowe przetarcie go (w terminie najodpowiedniejszym z punktu widzenia ochrony drewna),
- 6) określenia sposobów pozyskania, składowania i skupu drewna pochodzącego z lasów nadzorowanych i z zadrzewień,
- 7) ewidencjonowania dostawy i odbioru surowca drzewnego drogą kołową i wodną zabezpieczającego przed powstawaniem strat ilościowych i jakościowych w transporcie.

§ 2. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz ministrów resortów zaliczonych do kategorii głównych odbiorców drewna, wymienionych w załączniku do uchwały nr 339 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. zmieniającej uchwałę nr 262 z dnia 28 lipca 1960 r. w sprawie bilansów materiałowych i rozdzielnictwa (Monitor Polski Nr 76, poz. 320), do przedsięwzięcia w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. niezbędnych środków mających na celu:

- 1) zlikwidowanie zbędnych składowań powodujących przedłużenie okresu obiegu i obniżenie wartości technicznych drewna,
- 2) przestrzeganie należytej konserwacji surowca drzewnego w lesie, w składnicach, na placach budowy i w zakładach przemysłowych przez:
  - a) właściwe (określone instrukcją Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego) składowanie w mygłach,
  - b) szerokie stosowanie magazynowania drewna w wodzie przez wykorzystanie istniejących zbiorników wodnych lub w braku tychże w miarę możliwości stosowanie zraszań zmyłwanego drewna,
  - c) stosowanie środków przeciwegrybowych, przeciwpalnych oraz zabezpieczających drewno przed szkodliwym działaniem owadów.

§ 3. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do:

- 1) opracowania w terminie do dnia 30 czerwca 1962 r. w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami szczegółowych przedsięwzięć technicznych i organizacyjnych mających na celu zagwarantowanie pełnego wykonania założonego w planie 5-letnim na lata 1961—1965 programu:
  - a) pozyskania i przerobu drobnicy leśnej na potrzeby przemysłu płytowego z uwzględnieniem mechanizacji prac, z tym że pozyskanie i przerób w roku 1965 powinny wynieść co najmniej 280 tys. m³,
  - b) pozyskania półfabrykatów drzewnych w szczególności na potrzeby przemysłu meblarskiego, stolarki budowlanej i przemysłu okrętowego pod kątem widzenia właściwego wykorzystania odpowiednich sortymentów tarcicy,
  - c) przetarcia surowca tartaczno-go ze specjalnym uwzględnieniem aspektu sezonowo-jakościowego,
  - d) zagospodarowania odpadów powstających w zakładach drzewnych wszystkich resortów z przeznaczeniem na płyty pilśniowe, wiórowe i celulozę papierniczą,
- 2) opracowania i przedstawienia w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Ra-

- 3) przedstawienia w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Górnictwa i Energetyki, Rolnictwa, Łączności oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych harmonogramu ograniczenia stosowania słupów drewnianych tele- i energoelektrycznych, tak aby gwarantował on zaniechanie dostaw nowych słupów drewnianych do budowy nowych linii tele- i energoelektrycznych oraz ich remontu kapitalnego, poczynając od roku 1966,
- 4) zaniechania z dniem 1 października 1962 r. pozyskania i wyrobu słupów, drewna kopalniakowego i stempli budowlanych z drewna świerkowego,
- 5) uintensywnienia skupu makulatury, który w roku 1965 powinien osiągnąć poziom odpowiadający co najmniej 30% łącznego zużycia papieru i tektury,
- 6) opracowania w terminie do dnia 31 grudnia 1962 r. przy udziale Pełnomocnika Rządu do Spraw Opakowań i przedstawienia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów programu zorganizowania w wybranych zakładach przemysłu płytowego i celulozowego przerobu złomu drewnianego pochodzącego z opakowań nie nadających się do dalszego użytku, ze szczególnym uwzględnieniem opakowań drewnianych po owocach importowanych — z przeznaczeniem na surowiec do produkcji celulozy papierniczej oraz płyt. Przed opracowaniem programu należy przeprowadzić próby przerobu oraz ocenę przedsięwzięcia pod względem technologicznym i ekonomicznym.

§ 4. 1. W celu zapewnienia dalszej realizacji przepisów dotyczących oszczędności drewna przez wyeliminowanie dostaw tarcicy mokrej i zabezpieczenie dostaw tarcicy przesezonowanej, jak również w celu usprawnienia gospodarki zapasami materiałów tartych, zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do opracowania w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. szczegółowych zasad normowania zapasów materiałów, uwzględniających racjonalną gospodarkę drewnem.

2. Zobowiązuje się Ministra Finansów do zapewnienia pokrycia finansowego normatywów ustalonych zgodnie z ust. 1 oraz do finansowania celowych zapasów tarcicy kredytem ponadnormatywnym.

§ 5. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w porozumieniu z właściwymi ministrami w zakresie budownictwa powszechnego, a Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz zainteresowanych ministrów nadzorujących biura projektowe w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w zakresie budownictwa specjalnego — do wydania zarządzeń, mających za zadanie dalsze ograniczenie stosowania drewna. Zarządzenia te powinny być wydane do dnia 1 lipca 1962 r. i zmierzać do:

- 1) wprowadzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1962 r. obowiązku weryfikacji wszystkich projektów typowych pod kątem widzenia maksymalnego ograniczenia stosowania drewna w budownictwie miejskim i przemysłowym,
- 2) wprowadzenia zakazu stosowania:
  - a) z dniem 1 stycznia 1963 r. nowej tarcicy przy wzniesieniu budynków pomocniczych na placu budowy i zapleczu,
  - b) z dniem 1 stycznia 1963 r. drewna do budowy mostów o nośności powyżej 3 ton oraz drewna przy budowie przepustów drogowych i kolejowych wykonywanych z żelbetu i betonu,

- 3) wprowadzenia bądź rozszerzenia stosowania:
- oszczędnościowych konstrukcji stolarki budowlanej,
  - ościeżnic drzwiowych i okiennych metalowych z profilem zimno giętych,
  - stempli z rur stalowych,
  - pali mostowych betonowych zamiast drewnianych,
  - szalunków z blachy stalowej,
  - deskowań powleczonych środkami działającymi przeciw przyczepności betonów,
- 4) wybitnego ograniczenia stosowania z dniem 1 stycznia 1963 r. sklejki do produkcji drzwi i skrzydeł drzwiowych.

§ 6. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do podjęcia niezbędnych kroków w celu zastępowania drewna innymi materiałami, w szczególności w drodze zastosowania przez przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych oraz przedsiębiorstwa budowlano-montażowe planu centralnego w roku 1965 co najmniej następujących ilości:

1) płyt eternitowych w chłodniach kominowych	1.200 tys. m ² ,
2) podkładów kolejowych normalnotorowych strunobetonowych	10.000 m ² ,
3) prefabrykowanych słupów i szczepeł tele- i elektroenergetycznych przy prowadzeniu linii napowietrznych wszystkich napięć	2.500 m ² ,
4) przewozu cementu luzem	3.500 tys. ton,
5) stolarki budowlanej z tarcicy obrzynanej wymiarowej	30 tys. m ³ ,
6) stypizowanych (zaewidencjonowanych) pomostów do rusztowań	600 tys. m ² ,
7) płyt pilśniowych zamiast tarcicy na opakowania w przemyśle materiałów budowlanych	1.200 tys. m ² ,
8) form stalowych wykonywanych do elementów betonowych i żelbetowych w przemyśle materiałów budowlanych — dla uzyskania wyrobów betonowych co najmniej	1.350 tys. m ² .

§ 7. 1. Zobowiązuje się wszystkich ministrów resortów zaliczonych do kategorii głównych odbiorców drewna, wymienionych w załączniku do uchwały nr 339 Rady Ministrów powołanej w § 2, do opracowania w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. programu działania w zakresie ochrony drewna przed owadami i grzybami oraz wydania odpowiednich zarządzeń wykonawczych.

2. Zobowiązuje się Ministra Gospodarki Komunalnej oraz Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości do określenia w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji, Górnictwa i Energetyki, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wielkości zapotrzebowania na chemiczne środki ochronne do drewna przeciw działaniu grzybów, owadów i ognia oraz Ministra Przemysłu Chemicznego i Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości do opracowania programu uruchomienia produkcji tych środków oraz przedstawienia w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów tych opracowań do akceptacji.

3. Zobowiązuje się Ministrów: Komunikacji, Górnictwa i Energetyki oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do opracowania w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Ministrem Gospodarki Komunalnej w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. i przedstawienia do wiadomości Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wykazu elementów i sortymentów drewna podlegających impregnacji; należy przy tym dążyć do rozszerzenia wachlarza sortymentów drzewnych do tychczas impregnowanych.

4. Zobowiązuje się Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Górnictwa i Energetyki, Komunikacji, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Przemysłu Chemicznego oraz Szkolnictwa Wyższego, by w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej określili te spośród podległych sobie placówek naukowo-badawczych, które będą prowadzić prace naukowo-badawcze nad środkami impregnacyjno-odgrzybieniami, oraz przeprowadzać badania kontrolne tych środków.

5. Zobowiązuje się Ministra Gospodarki Komunalnej do zapewnienia:

- 1) koordynacji badań w zakresie przydatności środków impregnacyjno-odgrzybieniami prowadzonych przez placówki określone w ust. 4,
- 2) opracowania norm ustalających sposób prowadzenia badań w zakresie przydatności środków impregnacyjno-odgrzybieniami oraz cechy, jakim te środki powinny odpowiadać,
- 3) dokonywania oceny środków impregnacyjno-odgrzybieniami przeznaczonych do obrotu, rejestrowania ich i okresowego publikowania wykazu tych środków nadających się do stosowania w budownictwie,
- 4) organizacji bieżącej kontroli jakości środków impregnacyjno-odgrzybieniami i bieżącej kontroli skuteczności robót impregnacyjno-odgrzybieniami.

6. Zobowiązuje się Ministrów:

- 1) Górnictwa i Energetyki do:
  - stopniowego zwiększenia kontyngentu drewna poddawane impregnacji w latach 1962—1965, tak aby w 1965 r. poddać impregnacji co najmniej 350 tys. m³ drewna,
  - stosowania drewna impregnowanego w wyrobiskach wówczas, gdy się przewiduje, że drewno będzie spełniać swoje zadania przez okres dłuższy niż 1 rok,
  - zaniechania od roku 1963 nasycania drewna metodą kąpielową i przejścia na metodę nasycania pod ciśnieniem;
- 2) Komunikacji do:
  - rozszerzenia zakresu impregnacji drewna na hale podłogowe wagonów towarowych,
  - rozszerzenia regeneracji w bazach używanych podkładów kolejowych oraz uzupełniającego impregnowania podkładów w torach.

7. Zobowiązuje się zainteresowanych ministrów oraz zaleca się Prezesowi Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy zorganizowanie i zaktywizowanie działalności placówek wyspecjalizowanych w odgrzybianiu budynków, w walce z owadami szkodnikami drewna w budynkach i zabezpieczeniu drewna przed biologicznymi szkodnikami.

8. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Chemicznego, aby w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej oraz Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości ustalił asortyment chemicznych środków konserwacji drewna w odpowiednich opakowaniach dla powszechnego użytku, a Ministra Handlu Wewnętrznego do zapewnienia dystrybucji tych środków przez sieć uspołecznionego handlu detalicznego.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do wydania w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. zarządzeń mających na celu zmniejszenie zużycia drewna nowego przy naprawach taboru kolejowego przez:

- 1) nowelizację przepisów o naprawie wagonów towarowych w kierunku ograniczenia do niezbędnej ilości wymiany bali podłogowych przy naprawach średnich,
- 2) usprawnienie rozbioru wagonów i wykorzystanie drewna z odzysku,
- 3) rewizję obowiązujących norm na tarcicę wagonową w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Córnicstwa i Energetyki w zakresie górnictwa węglowego do:

- 1) systematycznego prowadzenia prac zmierzających do znacznego obniżenia wskaźnika zużycia drewna na 1000 ton wydobycia węgla kamiennego,
- 2) zwiększenia odzysku drewna i powtórnego zużycia drewna rabowanego w kopalniach w ilości przynajmniej 4% w stosunku do ogólnego zużycia,
- 3) zaniechania stosowania drewnianych przewodników szynowych litych w szybach nowo budowanych.

§ 10. Zobowiązuje się Pełnomocnika Rządu do Spraw Opakowań do opracowania w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Polskim Komitetem Normalizacyjnym oraz zainteresowanymi ministrami programu mającego na celu:

- 1) rozszerzenie prac nad normalizacją opakowań z drewna w celu ujednolicenia typów i ograniczenia ich ilości,
- 2) przeprowadzenie rewizji wymagań technicznych w odniesieniu do surowców podstawowych stosowanych przy produkcji skrzynek i kompletów skrzynkowych krajowych,
- 3) opracowanie warunków technicznych opakowań klatkowych oraz uruchomienie produkcji tych opakowań do wszelkich towarów nie wymagających szczelności opakowań,
- 4) dalszy rozwój produkcji i stosowania opakowań z tektury, z płyt pilśniowych, z wikliny oraz z łuszczyki zbrojonej,
- 5) wprowadzenie wskaźników rotacji opakowań różnych typów,
- 6) przestrzeganie ustalonych norm zużycia poszczególnych typów opakowań,
- 7) wprowadzenie skupu opakowań drewnianych,
- 8) prowadzenie statej renowacji opakowań drewnianych.

Przepisy pkt 7 i 8 należy wykonywać zgodnie z przepisami uchwały nr 193 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 26 maja 1961 r. w sprawie zasad obrotu i gospodarki opakowaniami drewnianymi i tekturowymi nadającymi się do wielokrotnego użytku.

§ 11. Zobowiązuje się wszystkich zainteresowanych ministrów i kierowników urzędów centralnych do wydania zarządzeń zabraniających używania tarcicy na budowę domków campingowych, z wyjątkiem tej ilości tarcicy, która niezbędna jest jako element konstrukcyjny przy wykonywaniu domków campingowych z płyt trzcimowych, wiórowych, pilśniowych i paździerzowych oraz innych materiałów nie drzewnego pochodzenia.

§ 12. Zobowiązuje się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do opracowania w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. w porozumieniu z Ministrami Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych programu rozwoju produkcji materiałów izolacyjnych opartych na surowcach nie drzewnych w celu sukcesywnego ograniczania zużycia drewna do produkcji wełny drzewnej przeznaczonej do wyrobu supremy.

§ 13. Zabrania się produkowania na zbyt drewnianych opakowań, które nie zostały objęte bilansem opakowań skrzynkowych, sporządzanym corocznie przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. Zobowiązuje się zainteresowanych ministrów oraz kierowników urzędów centralnych do wydania w tej sprawie odpowiednich zarządzeń wykonawczych. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w uzasadnionych przypadkach może wydawać zezwolenia na wyrobów opakowań skrzynkowych na zbyt z podaniem ich rodzaju i ilości na indywidualne wnioski producentów, składane za pośrednictwem właściwych ministrów lub kierowników urzędów centralnych.

§ 14. 1. Zobowiązuje się właściwych ministrów oraz kierowników urzędów centralnych, aby w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac, Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych przeanalizowali obowiązujące układy zbiorowe pracy i przepisy płacowe w celu ograniczenia wydawania robotnikom i pracownikom drewna jako deputatów opałowych i zastąpienia drewna węglem lub ekwiwalem pieniężnym, i przedstawienia odpowiednich wniosków Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie do dnia 1 września 1962 r.

2. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do opracowania programu systematycznego i kompleksowego zagospodarowania drewna opałowego na cele przemysłowe z uwzględnieniem m. in. ilości, które zostaną zwolnione w związku z wykonaniem przepisu ust. 1.

§ 15. Zobowiązuje się właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych do stopniowego przebudowywania palenisk pieców, kotłów, lokomobil w celu przystosowania ich do spalania węgla bądź zastąpienia napędu parowego innym napędem w celu systematycznego zmniejszenia zużycia grubego drewna opałowego w urządzeniach przemysłowych.

§ 16. Zobowiązuje się niżej wymienionych ministrów oraz kierowników urzędów centralnych do rozwinięcia produkcji materiałów zastępujących drewno i osiągnięcia w roku 1965 co najmniej następujących ilości:

- 1) podkładów kolejowych żelbetowych:
  - a) normalnotorowych:

Ministra Komunikacji	270 tys. szt.,
„ Budownictwa i Przemysłu	
Materiałów Budowlanych	420 „ „
  - b) wąskotorowych:

Ministra Komunikacji	50 „ „
----------------------	--------
- 2) podkładów kolejowych strumobetonowych normalnotorowych:

Ministra Komunikacji	584 „ „
„ Budownictwa i Przemysłu	
Materiałów Budowlanych	460 „ „
w tym dla potrzeb Ministerstwa Komunikacji	360 „ „
- 3) podkładów tramwajowych żelbetowych:

Ministra Gospodarki Komunalnej	80 „ „
--------------------------------	--------
- 4) słupów tele- i energoelektrycznych żelbetowych i strumobetonowych:

Ministra Komunikacji	4 „ „
„ Budownictwa i Przemysłu Ma-	
teriałów Budowlanych	100 „ „
„ Górnictwa i Energetyki	28 „ „
„ Łączności	50 „ „
„ Rolnictwa	101 „ „
- 5) szczeდეł tele- i energoelektrycznych żelbetowych i strumobetonowych:

Ministra Komunikacji	2 „ „
„ Budownictwa i Przemysłu Ma-	
teriałów Budowlanych	90 „ „
„ Górnictwa i Energetyki	104 „ „
„ Łączności	56 „ „
„ Rolnictwa	70 „ „
- 6) nawierzchni podłogowej z tworzyw sztucznych:

Ministra Przemysłu Chemicznego	10.000 tys. m ² ,
Przewodniczącemu Komitetu Drobnej	
Wytwórczości	2.700 „ „
- 7) płyt pilśniowych twardych:

Ministra Leśnictwa i Przemysłu	
Drzewnego	45.200 „ „

8) płyt paździerzowych:		
Ministra Przemysłu Lekkiego	108 tys. ton,	216 tys. m ² ,
9) płyt wiórowych:		
Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	150 tys. m ³ ,	
" Przemysłu Lekkiego	29 " "	
10) wykładzin górniczych ognioodpornych:		
Ministra Górnictwa i Energetyki	20.000 tys. szt.,	
11) rusztowań rurowych:		
Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych łącznie z Zarządem Budownictwa Terenowego	2.000 ton	
" Gospodarki Komunalnej	1.000 "	
" Przemysłu Ciężkiego	600 "	
12) stempli stalowych rurowych:		
Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	4.000 "	
" Gospodarki Komunalnej	200 "	
13) pali mostowych żelbetowych i struno-betonowych:		
Ministra Komunikacji	2.600 sztuk	
14) obudowy górniczej stalowej:		
a) ścianowej (stojaki i stropnice):		
Ministra Górnictwa i Energetyki	13.500 ton,	
" Przemysłu Ciężkiego:		
stojaków ciernych	10.000 "	
" hydraulicznych	50.000 sztuk,	
obudowy zmechanizowanej	25 kompl.,	
Ministra Żeglugi	1.500 ton,	
b) chodnikowej:		
Ministra Przemysłu Ciężkiego	168.600 ton,	
15) ościeżnic metalowych:		
Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	800 tys. szt.,	

§ 17. Przystosowanie poszczególnych zakładów produkcyjnych i wydziałów do rozwinięcia produkcji materiałów i elementów zastępujących drewno powinno się odbywać w ramach przyznanego w planie 5-letnim 1961—1965 środków inwestycyjnych.

§ 18. Zobowiązuje się zainteresowanych ministrów i kierowników urzędów centralnych do uwzględnienia w rozdziałach materiałowych surowców potrzebnych do produkcji materiałów i elementów zastępujących drewno w ramach przyznanej puli materiałowej.

§ 19. Zobowiązuje się wszystkich zainteresowanych ministrów i kierowników urzędów centralnych do przeprowadzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1962 r. rewizji norm zużycia drewna pod kątem widzenia maksymalnego ograniczenia wymagań wymiarowych i jakościowych.

§ 20. 1. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych resortów zaliczonych do kategorii głównych odbiorców drewna, wymienionych w załączniku do uchwały nr 339 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. powołanej w § 2, do opracowania programu oszczędności drewna na lata 1963—1965. Program powinien zawierać skonkretyzowane w ilościowych wskaźnikach oszczędności w porównaniu z poziomem zużycia drewna na odpowiednie cele w roku 1961.

2. Programy oszczędności drewna wymienione w ust. 1 powinny być przedstawione w terminie do dnia 1 września 1962 r. Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, który po ich przeanalizowaniu w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wprowadzi odpowiednie zmiany do bilansów materiałowych drewna.

§ 21. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do:

- 1) znacznego zwiększenia kontroli na budowach oraz w zakładach i przedsiębiorstwach przerabiających i użytkujących drewno,
- 2) składania raz na rok Prezesowi Rady Ministrów i Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów informacji o dokonanych kontrolach i stanie gospodarki drewnem.

§ 22. Upoważnia się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do doraźnego zmniejszania przydziałów drewna do właściwych granic w razie stwierdzenia przez Najwyższą Izbę Kontroli lub organy kontroli zużycia drewna Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego marnotrawstwa drewna lub zużycia drewna w sposób niewłaściwy i niecelowy.

§ 23. Zobowiązuje się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do dokonywania raz w roku na posiedzeniu Prezydium Komisji analizy realizacji programu oszczędności drewna opartej na informacji Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 24. Traci moc uchwała nr 871 Prezydium Rządu z dnia 29 października 1955 r. w sprawie wzmoczenia oszczędności materiałów drzewnych oraz właściwego gospodarowania tymi materiałami w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 111, poz. 1449).

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz